

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg vil ikke afvise de diskussioner, men det her handlede altså om at udvide uddannelsespladsantallet, og da jeg har fået oplyst, at der går 4.000 sygehjælpere arbejdsløse i øjeblikket, ville jeg ikke tage dette med ind for nærværende i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Årsagen til, at der er 4.000 arbejdsløse sygehjælpere, er ene og alene efter min opfattelse en fejlagtig personalepolitik i amterne, nemlig at sygehjælpere er deltidsarbejdende. I hvert fald ifølge oplysninger fra Dansk Kommunal Arbejderforbund så sent som forleden dag er der faktisk ikke nogen arbejdsløse sygehjælpere, og de hævder, at det alene er et spørgsmål om personalepolitik, om deltidsarbejdende, der er registreret som arbejdsløse for at få supplerende dagpenge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om et udviklingsprogram for folkeskolen og skolen som lokalt kulturcenter.

Af Ole Vig Jensen (RV) m.fl.
(Fremsat 30/1 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det er lidt synd, at dette forslag kommer til behandling på så sent et tidspunkt, for jeg tror, vi er mange, som kunne holde lange taler om de temaer, der er slået an.

Jeg vil gerne sammenfattende sige, at regeringen har stor sympati for de intentioner, der er udtrykt i de syv punkter i forslaget.

Jeg vil gå frem punkt for punkt.

Det første punkt drejer sig om skolen som kulturcenter. Det synes jeg er en god tanke. Jo mere vi kan lukke skolen op for lokalsamfundet, jo bedre. Jo mere forældre og andre i lokalsamfundet får deres gang på skolen, jo bedre. Teoretisk set kan også et plejehjem være et kulturcenter, og sådan skal vi jo alle steder prøve at nedbryde institutionsmentaliteten, det vil sige tendensen til at låse af, lige så snart arbejdet er udført, lukke dørene og slukke for varmen og lyset. Det ville være godt, hvis der kunne komme liv i vore skolebygninger en større del af dagen og i weekenden. Det kan godt være, at det kan koste lidt, og det kan også godt være, at man i den forbindelse kan bruge nogle penge med fornuft.

Blot må man huske, at skolerne er kommunal ejendom, og at det først og fremmest er kommunernes sag at skabe en udvikling på dette punkt. Vi skal passe på, vi ikke vender tilbage til en statslig centralisme, hvor det afhænger af centrale tilskud, om man kan finde ud af at gøre det ene eller det andet. Men med den lille reservation synes jeg at intentionerne i punkt 1 er positive. Hvis det er det, der menes med ordet »helhedsskole«, så kan jeg godt se noget positivt i begrebet, men det glæder mig, at hr. Ole Vig Jensen ikke har brugt det ord i sit forslag, for det er lidt slagordspræget, det er lidt svært at give indhold, og det kan skabe misforståelser, så lad os i stedet kalde det »skolen som kulturcenter«.

Punkt 2 drejer sig om vekselvirkningen mellem teori og praksis. Der stilles forslag om, at undervisningsforløbene skal kunne bryde med den traditionelle stærkt time- og fagopdelte skole, sådan at der f.eks. kan indgå periodelæsning og kursusuger. Det synes jeg er en god tanke, især når man skriver »kan«, det ville være forfærdeligt, hvis der stod »skal«, men der står »kan«. Det vil sige, at forslagsstillerne ønsker, at der skal være mulighed for, at man bryder med det traditionelle skoleskema.